

Рано сутринъ нѣколко пчелици изхвъркватъ отъ кошера и отиватъ да търсятъ паша за презъ деня. Ето една отъ тѣхъ се връща, отрупана съ прашецъ. Намѣрила е б гата паша, иска да каже това на другаркитѣ си та да отидатъ тамъ да събератъ прашецъ. Но тя думи като насъ не знае. Какъ да имъ съобщи? Почва тя тогава да се върти, да подскача, да играе. Това е знакъ за всички пчелици, че тя е намѣрила паша. И тѣ почватъ да се трупатъ около нея, да я миришатъ. Пчелитѣ иматъ много остъръ мирисъ: ако влезе въ кошера чужда пчела да краде медъ по миризмата тѣ я познаватъ и изгонватъ. По миризмата пчелитѣ познаватъ кжде се намира пашата. По пжтя отъ пашата до кошера пчелицата е поръсила тукъ-тамъ отъ своето меризливо вещество. По тия следи отъ меризмата другитѣ пчели ще намѣрятъ пжтя за пашата. И не следъ дълго стотици пчели вече сноватъ между кошера и намѣрената богата паша за прашецъ.

Ето връща се въ кошера друга пчелица. Тя намѣрила мѣсто съ много цвѣтя, отъ които може да се бере медъ. И тя почва да подскача, да се върти и играе. Разбиратъ другаркитѣ ѝ радостната вестъ и почватъ да се трупатъ около нея, да мѣришатъ. Нѣкои пчелици сж много майстори да събиратъ медъ и тѣ най-напредъ тръгватъ да търсятъ новата паша. Намиратъ я по следитѣ отъ меризмата на дошлитѣ пчелици и почватъ да пълнятъ пититѣ.

Така много хиляди пчелици си живѣятъ дружно, разбиратъ се помежду си, работятъ всички неуморно и на всички е добре.

Д-ръ Ст. Консуловъ.

Приказката на едно агънце.

Не помня кога и де съмъ се родило, но добре помня кога бозаехъ отъ майка си въ една кошара. Навънъ бѣ студено. Топѣха се снѣговетѣ. Бѣше начало на пролѣтѣта. Азъ и още много други мои другарчета стоехме затворени въ една колиба. Бѣхме на топло. Какво кждравичко бѣхъ тогазъ!